न्दत् ज्ञातवानसि। उर्व्वीः गातुं गन्तुं प्रपश्यन्निह राष्ट्रम् आहाः आहृतवानसि, तव प्रेक्षणवशाद्राष्ट्रस्था जनाः सन्निहिता इत्यर्थः॥

अथ तृतीयामाह। "आहार्षीद्राष्ट्रमिह रोहितः। मृधो व्यास्थदभयं नो अस्तु [१]। अस्मभ्यं द्यावापृथिवी शक्वरीभिः। राष्ट्रं दुहाथामिह रेवतीभिः" इति। रोहितः त्वं राष्ट्रमिह आहार्षीत् आहृतवानसि। व्यास्थात् विरोधिनिष्पाद्यात् मृधः युद्धात् अश्वाभिन्नप्रजापते तव प्रसादान्नो अभयमस्तु। अश्वाभिन्नप्रजापते तव प्रसादात् द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ शक्वरीभिः शक्वरीच्छन्दोयुक्ताभिः रेवतीभिः सामाभिमानिनीभिर्देवताभिः सह अस्मभ्यम् अस्मदर्थं राष्ट्रं दुहाथां पूरितवत्यौ॥

अथ चतुर्थीमाह। "विममर्श रोहितो विश्वरूपः। समाचक्राणः प्ररुहो रुहश्च। दिवं गत्वा य महता महिम्ना। वि नो राष्ट्रमुनत्तु पयसा स्वेन" इति। स रोहितः प्रजापतिः विममर्श परामर्शं कृतवान्। अनेनेदं कर्म्म कृतम् अयमस्य फलस्य योग्य इति परामर्शः। कीदृशः प्रजापतिः, विश्वरूपः सर्व्वजगदाधारेण वर्त्तमानः। तथा समाचक्राणः, सम्यग्ग्रस्यमानान् फलविशेषान् कुर्व्वाणः। ते च फलविशेषाः प्ररुहो रुहश्चेति शब्दद्वयेन निर्द्दिश्यन्ते। प्रकर्षेण रुह्यन्ते प्राप्यन्त इति प्ररुहः स्वर्गभागाः, रुहो मानुषा भोगाः, तदुभयं कुर्व्वाणः। स प्रजापतिर्दिवं गत्वा यः स्वर्गं प्राप्य महता महिम्ना स्वकी-